

Befejeződött az ipari szövetkezetek VIII. kongresszusa

Az Ipari Szövetkezetek Országos Tanácsának beszámolója fölötti vitával folytatta munkáját szombaton Budapesten az OKISZ VIII. kongresszusa. A vitában felszólaló küldöttek egyebek közt értékelték a szövetségi ipar 10 éves fejlesztési programjának eredményeit.

Többen elmondották, hogy a szövetkezetek gépparkja, műszaki felszereltsége még mindig nem megfelelő, az új üzemek egy részében a régi, elavult gépekkel dolgoznak. Gyakran akadozik az anyag- és alkatrészellátás, hiányzik az együttműködés. Hangsúlyozták, hogy az állami ipar mellett szükséges a szövetkezetek egymás közötti gazdasági kapcsolatainak javítása, új formák kialakítása.

Rév Lajos, az OKISZ elnöke a vita összefoglalójában rámutatott: a megválasztandó új elnökség legfontosabb feladata, hogy a kongresszuson elhangzott javaslatokat alaposan megvizsgálja, feldolgozza, és szükség esetén előterjesztést készítsen a kormányzati és más szerveknek az ipari szövetkezeteket érintő kérdésekre.

Ezután a kongresszusi küldöttek egyhangúan elfogadták az országos tanács beszámolóját. Állásfoglalásban rögzítették a szövetkezetek, a szövetségek és az országos tanács közötti ötévi feladatokat. A gazdaságpolitikai célok megvalósításában az egyik legfontosabb feladatként határozták meg a belkereskedelmi ellátás kereslethez igazodó javítását, a hiánycikkek csökkentését, a minőség javítását, a lakosság szolgáltatási igényeinek színvonalasabb, rugalmasabb kielégítését. Továbbra is elsőrendű feladat hozzájárulni a népgazdaság egyensúlyi helyzetének javításához, a nem rubelkészletű export fokozásával.

E feladat végrehajtásához szükséges a termelés hatékonyságának növelése, a nemzetközi versenyképesség erősítése.

A szövetségi építőipar-nak területileg és összetételében is változó építési igények kielégítésére kell felkészülnie, erősít elsősorban a lakásépítésre, valamint az épületfenntartásra és karbantartásra kell összpontosítania.

Ezt követően a kongresszus elfogadta az ipari szövetkezetekre vonatkozó jogszabályok továbbfejlesztéséről szóló előterjesztést, és a megváltozott követelményeknek megfelelően módosította az OKISZ alapszabályát.

Végül a kongresszus által újjáválasztott országos tanács megtartotta első ülését, amelyen megválasztották az országos tanács vezető testületét. Az OKISZ elnöke ismét Rév Lajos lett.

Kempingezők országos megbeszélése

A Magyar Camping és Caravanning Club háromnapos országos tanácskozására közel 60 résztvevő érkezett Szegedre, az ország minden tájáról. A pénteken kezdődött 3 napos szakmai tanácskozásnak a megyei tanács vb oktatási és továbbképzési intézete adott otthont az újszegedi Tiszaparton. A klub, a magyar kempingezők érdekképviselete, 1965-ben alakult. Jelenleg 13 ezer család, mintegy 40 ezer aktív kempingező a tagja. A klubnak az egész ország területén összesen 24 helyi szervezete működik. Csongrád megyében 1979 tavaszán alakult újjá a klub helyi szervezete, mely jelenleg közel 500 családot, mintegy 1500 tagot tart nyilván. A Csongrád megyei a legeredményesebben tevékenykedő szervezetek közé tartozik. Most a szegediek Miskolc és Pécs után harmadikként vállalták a házigazda szerepét, a klub tisztségviselői országos értekezletének fogadására.

A tanácskozás első napján Farsang Lászlóné dr., a me-

gyei tanács vb kereskedelmi osztályának vezetője tartott tájékoztatót a megye idegenforgalmi és vendéglátóipari létesítményeinek fejlődéséről, a további lehetőségekről és az idegenforgalom alakulásáról. Ezt követően Varga József, a Csongrád megyei Idegenforgalmi Hivatal vezetőjének tájékoztatóját hallgatták meg a tanácskozás résztvevői, a megye történelmi, kulturális, építészeti és idegenforgalmi nevezetességeiről. A tanácskozások szervezői minden alkalommal lehetőséget nyújtottak a résztvevőknek arra, hogy a vendéglátó megye látványival is megismerkedhessenek. Szeged után a megye nevezetességeit tekintették meg a kempingezők Ópusztaszer—Csongrád—

Szentés—Szegvár—Mártély—Hódmezővásárhely érintésével. A tanácskozáson az országos elnökség tagjai mellett ma részt vesz a klub főtitkára, dr. Menyhart Ádám is, aki a klub előtt álló feladatokat és a klub decemberi közgyűlését előkészítő tennivalókat ismerteti.

Opálbura, csengővel

Az opálbura kisméretű, ilyen van a fürdőszobákban is. A csengő is egészen közönséges elektromos csengő. Amilyen a gyerekek is összeállítanak fizikaórán. A bura, benne egy égővel, s a csengő egy deszkadarabkára van rászelve. A zsinórt egy konnectorba vezetik, s az egész szerkentyűt — amit láthatóan házilag eszkábáltak össze — ráhelyezik az elnökségi asztalra.

Mindent a Pécsi Orvostudományi Egyetem egyik előadótermében láttam, ahol neves hazai és külhoni tudósok, kutatók részvételével konferenciát tartottak. S attól függően, hogy hányan jelentkeztek aznap, öt, nyolc vagy esetleg tíz percen szabta meg az elnök a hozzászólás maximális idejét. Ha netán valaki nem fejezte be mondandóját a jelzett időhatárnál, akkor felgyulladt a lámba. Ebből tudhatta, hogy még van pontosan egy perce, s akkor könyörtelenül, éles hangon megszólal a csengő... Erre nem került sor, a lámpa elegendőnek bizonyult.

Néhány éve a finnországi Tamperében egy nemzetközi kórusfesztiválon 20—25 együttes programja hangzott el óramű pontossággal. A Magyarországot képviselő pécsi énekkar 12 perces szereplési idejét 16.45-re jelezte a többnyelvű programfüzet. Kizártam tartottam, hogy nem lesz „csúszás”, mindenestre igyekeztem jól megfigyelni: ott hogyan csinálják? Egyetlen rendező állt a koncertterem folyosóján. Sűrűn ránézett az órájára, s mindig idejében jelezte, mikor, hol sorakozzék fel a következő együttes. Amikor intésére a pódiumra léptek a mieink, ránéztem az órára: pontosan háromnegyed öt volt. És az ő szereplésük is pontosan 12 percre tartott, ahogyan a többieké is. Hogyan csinálták? Rejtély? Nem. Nincs benne ördöngösség, a rugója vagy „titka” mindkét példának ugyanaz.

Az elsónél: tiszteletben tartani egymás idejét, a tanácskozás célját, a közösen vállalt munka rendjét. A másíknál: tiszteletben tartani a közönséget. A fegyelem,

az önfegyelem eszközével. Igaz, hogy egyes hazai rendezvényeken — kongresszusokon, tudományos tanácskozásokon — ma már követelmény az ilyesfajta fegyelmezett magatartás, de másutt még korántsem ez a jellemző. Sőt, aki megfogdudul különböző értekezleteken, tapasztalhatja, hogy nálunk az a legtrikább, ha egy felszólaló ránéz az órájára; hogy felkészülten kér szót: hogy átgondolja, amit mondani akar. Azaz csak arról beszél, amivel mond is valamit. Olyanról pedig nem is hallottam, hogy különböző testületi üléseken, hétköznapi értekezleteken, tanácskozásokon valaki: elnök, vitavezető stb. megszabta, s betartatta volna a felszólalások „müsor-idejét”.

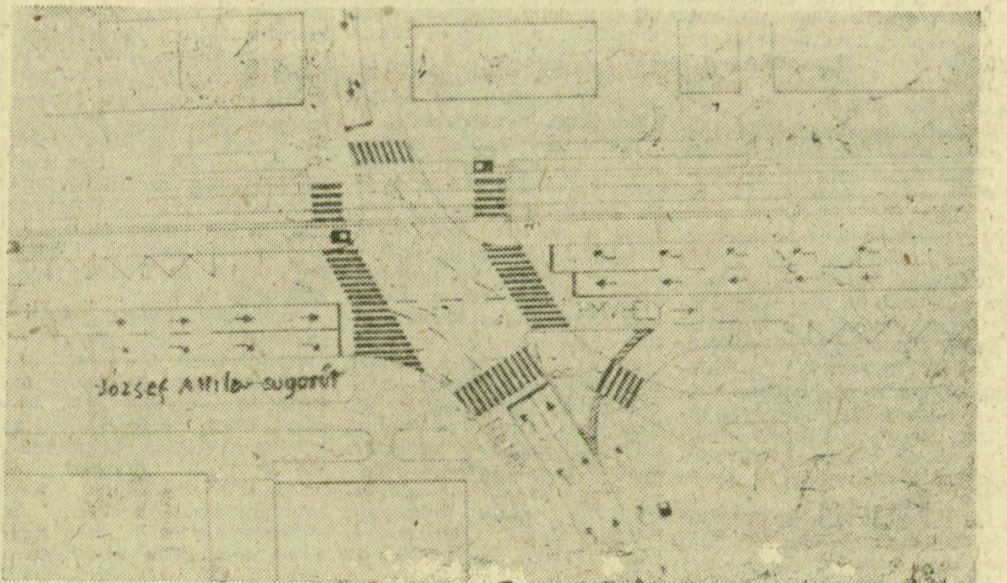
Pedig erre lenne szükség. Nem tudom, akad-e statisztikus, aki kimutathatná: vajon évente hány ezer értékes munkaórát fecseglünk el tétlen ücsörgéssel, feszültségben, emelkedő vérnyomással, miközben egy-egy hozzászóló — megittasodva a saját hangjától — se összefogni, se befejezni nem képes parttalan szóáradatát. És senki nem tesz ellene. Nem alapítanak félelem — sajnos —, hogy mindennemű korlátozás itt halálos sértődést keltene... Altalában, az értekezletek utolsó harmadában szokás megemlíteni, kissé bátorítanul, hogy „... az idő nagyon előrehaladt, kérjük, aki még felszólalni kíván, fogja rövidre a mondanivalóját...” (Azaz: most már...) S tudván tudjuk, hogy notórius szócséplők miatt sok értékes gondolat elsikkad, hiszen az idő — amit nem becsülünk meg eléggé — bizony, könyörtelenül „előre halad”.

Nincsenek illúzióim. Tudom, hogy több évtizedes rossz beidegződések nem szűnnek meg egyik napról a másikra. Mindenesetre a ma is gyarapodó értekezletek elnöki asztalain sokfelé elkelne bizony az az opálbura lámpa a csengővel, amit azóta is jelképes erejűnek érzek. De ilyen ma még alig-alig akad. Talán a villamos energiával sporolunk...?

Wallinger Endre

A József Attila sugárúton

Átépítik a veszélyes kereszteződést

Már néhány héttel ezelőtt beszámoltunk a szegedi közlekedésszervezők legfrissebb ötletéről, a rajzunkon most „bemutatózó” újdonságról: a József Attila sugárút — Retek utca — Rózsa utca kereszteződésének átépítési tervéről. Az egyik sarki ház költséges szanálása helyett a DÉL-TERV mérnökei, olyan megoldást találtak a kereszteződés veszélyének a megszüntetésére, amely — jelzőlámparendszerrel kiegészítve — megkönnyíti a

Tarján — megkönnyíti a szűkebb közlekedés egyik részét között közlekedőket, (Már most vizsgálják annak a lehetőségét, hogy autóbusszárral is induljon a két városrész között — az ottlakók régi kérése teljesül tehát.)

Két kanyar helyett enyhén ívben keresztezhetik majd a járművek a sugárút forgalmát, amelynek jellemzősére szemléletes számadatokkal szolgálhatunk: a közlekedési vállalatnak naponta 16 óra között 873 járata halad arra, az utóbbiak közül 329 autóbussz vezetőjének kell a 1982. tavaszán, várhatóan Retek utcából a sugárútra április végén tehát Szeged „kiügyeskednie” járművét! Indokolt, tehát a három év alatt, 17 személyi sérüléssel végződő baleset helyszíné-

nek mielőbbi rendezése; el is kezdődött már a tervezési folyamat, s készülnek a közművezetők gazdái, a DÉMASZ, a DÉGAZ, a vizművek és a posta is. Várhatóan 1982. márciusában „jut szöhoz” az új építésre vállalkozó Szegedi Magasépítő Építőipari Vállalat. Elgondolásaikat jóelőre egyeztetik a kivitelezők, hogy oszloperdő ne éktelenkedjen majd az átépített kereszteződésben. Ahaj ez megoldható, a közvilágítási oszlopokra helyezik el a közlekedési jelzőlámpákat az átépítés befejező szakaszában. 1982. tavaszán, várhatóan Retek utcából a sugárútra április végén tehát Szeged „kiügyeskednie” járművét! Indokolt, tehát a három év alatt, 17 személyi sérüléssel végződő baleset helyszíné-

Kutatások — közösen

Az 525 éves greifswaldi egyetem és szegedi kapcsolatai

Tegnap, szombaton este ünnepezte megalapításának 525. évfordulóját az NDK-beli greifswaldi Ernst Moritz Arndt Tudományegyetem. A nagyszabású rendezvényen részt vesz a Szegedi Orvostudományi Egyetem, valamint a József Attila Tudományegyetem küldöttsége is.

A jelentős történelmi és tudományos múltúra visszatekinthető intézmény mai oktatói és hallgatói a jubileum alkalmából értékelik az egyetem falai között végzett több évszázados munkát, és föllevenítik a folytatásra méltó, haladó hagyományokat. Memelekeznek a nagy elődökről, akik tevékenységükkel beirták nevüket az egyetemes tudomány jelesej közté. Itt kezdte 1791-ben tanulmányait a későbbi névadó, Ernst Moritz Arndt is, aki jobbágy fiaként lett a történelem professzora, s egyben a jobbágyfelszabadítás, a napóleoni uralom elleni harc fáklyavivője.

Az 1815-ös bécsi béke után feliendült az egyetemen a tudományos élet: önálló szaktudományá fejlődtek az okori nyelvek, a klasszikus filozófia és irodalom, a matematika, a fizika és a kémia, az oktatásban a német nyelv lassan kiszorította a latint. Később az orvostudomány és természettudományok fejlődése is érez-

tette a hatását: a javuló kutatási, oktatási feltételek számos nemzetközi tekintélyű tudóst vonzottak Greifswaldba.

A háború rombolásaitól megmenekült épületben a felszabadulás után újult erővel láttak munkához az oktatók, a kutatók, az orvosok, a filozófiai és a teológiai karon, valamint az újonnan alakult mezőgazdasági fakultáson. Azóta a marxizmus-leninizmust és az orosz nyelvet is tanulják a hallgatók, egyre fejlettebb oktatási, kutatási és szociális körülmények között. A tanárképzést a filozófiai, illetve a matematikai kar természettudományi kara vette át.

Az elmúlt 35 évben jelentős tudományos eredményeket értek el a kutatók az egyetem falai között, különösen az orvostudományban, a fizikában, a kémiában, a geológiában és a történelemben.

Az egyetem föllevenítette korábbi, a már hagyományos, észak- és nyugat-európai intézetekhez fűződő tudományos kapcsolatait, és hosszú távú szerződéseket kötöttek szocialista országok egyetemeivel, köztük a szegedi orvostudományi és a József Attila Tudományegyetemmel. A JATE és a greifswaldi egyetem neveléstudományi szakemberei a ne-

velési, oktatási eredmények mérése területén értek el közös sikereket, gyümölcsözőek a német tanszék kapcsolatai is: évente több magyar hallgató részül rész- képzésben a testvérintézményben. Újabbban a természettudományi kar ásványtannal és mikrobiológiával foglalkozó szakemberei is találtak közös kutatási területet.

A SZOTE I. számú Sebészeti Klinikája, az I. számú belklinikája, az izotópdiaosztikai laboratórium, a radiológiai klinika, a közegészségügyi és járványtani intézet és a gyógyszer-tudományi kar, intézetei is közvetlen tudományos kapcsolatokat építettek ki az azonos témán dolgozó greifswaldi kutatócsoportokkal, hozzájárulva a két intézmény együttműködésének további erősítéséhez.

Ch. A.

Tudományos konferencia

Október 13. és 16. között Várnában rendezték meg a kommunista és munkáspártok központi bizottsági tudományos intézményei vezetőinek nemzetközi tanácskozását. Az MSZMP KB Párttörténeti Intézetének és Társadalomtudományi Intézetének delegációja, amely Nemes Dezső igazgató és Huszár István főigazgató vezetésével vett részt a megbeszélésen, szombaton hazaérkezett.